

[Bertel Haarder]

Det, det går ud på, er altså, at man efter 7 dage får et løntillæg på 3 pct. for hver dag stigende op til 90 pct., når man har været af sted i godt en måned. Men så er det sådan, at lydteknikerne har sagt, de kun vil arbejde 8 timer, og derfor er der ingen, der arbejder mere end 8 timer. Men på trods af at dette tillæg blev givet, fordi man skønnede, at der var overarbejde på rejser, og på trods af at overarbejdet nu altså er borte, fordi lydteknikerne kun vil arbejde i 8 timer, så vedbliver de øvrige grupper at få tillægget. Blot til forklaring. Jeg kan ryste flere ting op af ærmet, hvis det skulle være. Jeg synes, jeg skyldte en nærmere forklaring på, hvad det var, jeg talte om.

Ministeren sagde her i anden omgang nogle ting, som var rigtige, og som jeg kunne tilslutte mig. Hun sagde bl. a. meget stærkt om en rationaliseringsundersøgelse:

»At en sådan skal finde sted, er der ingen tvivl om.«

Jeg går ud fra, at ministeren ikke har sagt det, fordi hun bryder Danmarks Radios uafhængighedsforhold, men fordi hun ved fra Danmarks Radios driftsledelse, at der nu kommer en sådan rationaliseringsundersøgelse. Det er jeg glad for. For man kunne desværre læse i Berlingske Tidende den 7. marts 1981, at den igangværende rationaliseringsundersøgelse er ved at falde fra hinanden på grund af forskellige reservationer. Der står:

»Reservationerne er ifølge Berlingskes kilder fra Danmarks Radios side baseret på frygten for standardrationaliseringer, mens rationaliseringsfirmaets reservationer bygger på de meget komplekse fagforeningsmæssige forhold i Danmarks Radio.«

Jeg er glad for, at vi nu har ministerord for, at det ikke betyder, at sagen opgives, men at det tværtimod betyder, at man nu for alvor går i gang med dette firma eller et andet.

Jeg kan ikke lade være med at nævne, at jeg lige har læst rationaliseringsrapporten vedrørende postterminalen. Den har imponeret mig, dels ved den lynende hast, hvori den er blevet til, dels ved dens letlæselighed og dels ved dens helt konkrete procentangivelser for, hvorledes man bør øge produktiviteten med et sted mellem 20 og 50 pct., alt efter hvilken afdeling man taler om. Jeg vil bede ministeren overveje, om Gudnason m. fl., som har lavet den rapport, kunne være vel-

egnet til at lave den rationaliseringsundersøgelse, man åbenbart ikke kan få amerikanerne til.

Palle Simonsen (KF):

Jeg var lidt overrasket over ministerens svar om rationalisering. Jeg forstod ministeren sådan, at ministeren gav udtryk for, at der i radiatorådet var truffet en beslutning om, at man skulle foretage en rationaliseringsundersøgelse, og det er mig bekendt ikke rigtigt. Vi er nogle stykker, der har talt meget og meget længe om nødvendigheden af det, og der er måske en vis forventning om, at der kunne blive skabt et bredt politisk grundlag for nu at gennemføre en reel rationaliseringsundersøgelse. Så jeg tror nok, ministeren gik lidt for langt.

Men lad os så foreløbig og nu alene glæde os over, at der tilsyneladende kan skabes en baggrund for det. Så drejer det sig om at få målsætningen for denne rationaliseringsundersøgelse gjort tilstrækkelig klar. Og dér synes jeg nok der har været megen talmagi i debatten her i dag, bl. a. diskussionen mellem hr. Bertel Haarder og kulturministeren om de 53 pct. kontra de 81 pct. Det, som ministeren jo ikke kan komme bort fra, er trods alt, at produktiviteten er faldet ca. 7 pct. i de sidste fem år. Målet for en rationaliseringsundersøgelse må derfor naturligvis være at vende tilbage til minimum tidligere tiders produktivitet. Det er det, der for mig at se står som det afgørende i målet for det, vi skal diskutere med hensyn til denne rationalisering, som nu forhåbentlig snart kan gå i gang.

I øvrigt må jeg bedrøve hr. Voigt med, at vi stemmer imod dagsordensforslaget. Det er allerede blevet sagt fra mange sider, at fremskridtspartiet her i virkeligheden støtter socialdemokratiet i et gammelt ønske, som jo er udtryk for indførelse af gratisprincippet, og som er udtryk for en nationalisering. Det kunne måske på et tidspunkt være en god idé at manuducere fremskridtspartiet om, hvor farligt det, man er ude på her, er, for det kunne næsten ende med, at de to partier, der kalder sig Danmarks største og næststørste arbejderparti i fællesskab bidrager til denne nationalisering. Jeg vil betragte det som noget særdeles farligt at bruge som eksempel den aktuelle situation, hvor der er et oplæg til en licensforøgelse på 14,2 pct., stort